

Aquella nit era carregosa. Salta del llit, tira la persiana y obrí 'l balcó de bat ¿L bat. Al cap de cinch minuts, del pis'de devant n' arribaren exclamacions de g;oi^ del que's veyá pare per primera vegada, crits d'alegría del avís,,. El succés que de días s'anunciava entre les dones del vehinat se complia, Y més tart quan els primers raigs del sol apareisían, el plor d' un infant com salutació A la vida, era, devotamenl escoltat,—El sol era ben estés; partit pels llistons de la persiana, entraba de pié Á la cambra. La María í\ Un costat del Hit, son marit á V altre; tots dos desvetllats s' entregavan il profundas reflexions; tots dos havían ohit lo que acabava de passar y desgraciats per la mateixa causa, havían tingut el mateix pensament: com si l sostre fos un mirall, la muller, sobre el llit no hi veyá més que natura morta; el marit, potser més resignat, dos sers perpètuament condemnats á la monótona de simples espectadors de la vida.

Y ella resignada, res demanava; callava perquè la queixa y la protesta haurien pogut trencar el silenci que 'ls mantenia units.

PERE Mft. ROSSELL Y VIL.\.

